

SM:n asiatus SM011:00/2017

Firearms Unitedin Ry:n lausunto ampuma-aseain, vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annetun lain ja asevelvollisuuslain 97 §:n muuttamisesta asedirektiivin minivaatimusten täyttämiseksi.

Firearms United Finland ja Firearms United kiittävät ammunnan harrastajien huomioimisesta sekä direktiivin sallimien poikkeuksien osittaisesta huomioimisesta ehdotuksessa kansalliseksi toteutukseksi. Erityisesti ampumaurheilupoikkeuksen toteuttaminen turvaa ampumaurheilun jatkumisen maassamme lähes nykyisessä muodossaan ja reserviläispoikkeusta voidaan pitää kokonaisturvallisuutta lisäävänä lähtölaukauksena järjestäytyneelle reserviläisten ampumataidon ja toimintakyvyn ylläpitämiselle maassamme.

Firearms United haluaa kuitenkin nostaa esiin, että direktiiviryhmän tavoite oli laatia vain ampuma-asedirektiivin muutoksista johtuvat tarvittavat muutokset kansalliseen lainsäädäntöön, lähinnä ampuma-aselakiin ja tarvittaessa myös lakiin vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta ja muita muutoksia ei ollut tässä yhteydessä tarkoitus tehdä. Tämä tehtiin myös hyvin selväksi sidosryhmätapaamisissa. Alustavan analyysin perusteella lakiehdotukseen on sisällytetty suuri määrä muutoksia, joita asedirektiivi ei vaadi ja lakiesitys kansallisesta toteutuksesta on selkeästi direktiivin vaatimaa minimitasoa tiukempi.

Tutustuttuamme ehdotukseen asedirektiivin kansallisesta toteuttamisesta, haluaisimme kiinnittää huomionne seuraaviin ongelma-kohtiin ja toivomme niiden pikaista korjaamista siten, että aselakia ei tarpeettomasti kiristettäisi direktiivin varjolla enempää kuin asedirektiivin minimitaso sitä vaatii:

Yhdistysten käytössä olevat ampuma-aseet

Lakiehdotus käytännössä kieltää uusien §9 kohdan 5 a ja b (puoliautomaattiasse ja normaalikokoinen lipas) yhteisöluopien myöntämisen muille kuin MPK Ry:lle ja näin huomattavasti vaikeuttaa ampumaseurojen toimintaa ja merkittävästi nostaa uusien urheiluammunnan harrastajien aloituskynnystä. On totta, että asedirektiivi ei salli kyseisten aseiden myöntämistä urheilupoikkeuksen nojalla muille kuin henkilöille, jotka täyttävät tarkat kriteerit, mutta asedirektiivin 6 artiklan kohta 2 [1] antaa paikalliselle viranomaiselle mahdollisuuden myöntää lupia §9 kohdan 5 a ja b ampuma-aseisiin koulutustarkoituksiin määrittelemättä sen tarkemmin mitä koulutus käsitteenä pitää sisällään ja tämä vastaa ampumaseurojen yhteiskäyttöaseiden pääasiallista käyttötarkoitusta, sillä niitä yleensä käytetään uusien ampujien kouluttamiseen. Näin ollen lakiehdotuksen §43 tulisi lisätä ”koulutus” hyväksyttäväksi käyttötarkoitukseksi mikäli luvan hakijana on yhteisö tai säätiö. Tällöin uusien ampujien koulutus voitaisiin tulkita §88 mukaiseksi valvotuksi käytöksi ja aloituskynnys ei kävisi ylitsepääsemättömän korkeaksi.

Ampumaurheilupoikkeus

Asedirektiivi edellyttää, että lupaa ampumaurheiluperusteella erityisen vaaralliseen ampumaseeseen hakeva henkilö on kuulunut vähintään 12 kuukauden ajan ampumaseuraan ja harjoitellut tai kilpaillut aktiivisesti. Lakiehdotuksessa edellytetään 24 kuukauden harrastuneisuutta, joka

muodostaa kohtuuttoman suuren aloituskynnyksen uudelle harrastajalle mikä on näkynyt jo esimerkiksi pistoolilajien parissa. Ehdotamme, että viranomaisten edellyttämä harrastuskertojen määrä pysyisi entisellään, mutta vaadittu aika linjattaisiin direktiivin mukaiseksi sekä pitkien että lyhyiden aseiden osalta. (12 kuukautta) Ei ole mitään syytä, miksi suomalaiselta urheiluampujalta tai reserviläiseltä tulisi edellyttää 24 kuukauden ”koeaikaa” kun muissa EU-maissa 12 kuukautta riittää, varsinkin kun direktiivin toteuttamista perustellaan sillä, että EU-alueella vapaa liikkuvuus mahdollistaa sekä luvallisten että luvattomien aseiden kulkeutumisen jäsenmaasta toiseen.

Reserviläispoikkeus

Asedirektiivi ei rajoita reserviläispoikkeuksen nojalla myönnettävät ampuma-asetyyppejä, mutta kansallisen tason toteutus rajaa poikkeusluvut vain pitkiin puoliautomaattiaseisiin. Lain tulisi kestää aikaa ja huomioida varusteiden ja ampuma-aseiden kehitys. Reserviläisen kriisinajan tehtävä voi edellyttää, tai reserviläisen kriisin ajan suorituskyky merkittävästi nousta, mikäli käytössä on esimerkiksi PDW-tyylinen ampuma-ase, joka on aselakiehdotuksen mukaan lyhyt ampuma-ase. Reserviläispoikkeusta tulisi soveltaa myös §9 kohtien 5 a ja 5 b sekä kohdan 6 ampuma-aseisiin, sekä esimerkiksi tarkka-ammuntatoiminnan aktiivisen harjoittelun vaatimiin TT2-kivääreihin. Puolustusvoimien puoltoa ei tulisi vaatia, vaan riittävä näyttö harrastuneisuudesta tulisi riittää ja reserviläispoikkeus tulisi ulottaa koskemaan maanpuolustusvelvollisia.

Ampumakielto keräilyaseille

Lakiehdotuksessa ehdotetaan asekeräilytarkoituksessa hankittuihin ampuma-aseisiin ampumakieltoa, jota asedirektiivi ei vaadi. Se johtuu siitä, että EU:n asedirektiivin suomenkielisessä versiossa, jonka pohjalta lakiehdotus laadittiin on käännösvirhe. Eräissä muissa EU-maissa pitkään pannassa ollut keräilyaseilla ampuminen ollaan nimenomaan sallimassa direktiivin johdosta. Suomen lakiehdotuksessa aseluvan haltijan hakemuksesta ampumakielto voidaan poistaa määräaikaaisesti näytöstä, kuvausta tai muuta vastaavaa esitystä tai aseiden teknisten ominaisuuksien tutkimista varten. Asedirektiivi ei edellytä ampumakieltoa, joten tämä tulkinta lisää kustannuksia sekä viranomaisten työkuormaa tarpeettomasti. Keräilyalaan kuuluvilla aseilla on tärkeää päästä ampumaan, jotta kokonaisvaltainen käsitys keräilyaseiden teknisistä ja ergonomisista ominaisuuksista ja niiden eroista eri asemallien välillä voisi syntyä. Riittävä tietotaso saavutetaan vain ampumalla keräilyaseilla niin, että niitä päästään toistuvasti vertailemaan toisiin keräilyaseisiin. Tiedon kartuttamisella on tässä tutkimukseen verrattavaa sisältöä, jonka kerryttäminen asekeräilijöiden toimesta tulee lain mahdollistaa jatkossakin. Asekeräilijät ovat merkittäviä kulttuurihistoriallisen ja aseteknisen tiedon kerääjiä, tallentajia ja eteenpäin kantajia.

Grand-fathering pykälä vanhoille ampuma-aseiluville

Asedirektiivin ns grand-fathering pykälä sallii vanhojen lupien jatkamisen, mikäli lupa on myönnetty ennen 12.6.2017. 12.6.2017 ja uuden aselain voimaantulon välillä myönnettyihin lupiin tulisi myös soveltaa grand-fathering pykälää jotta vältetään taannehtivaa lainsäädäntöä, joka on länsimaisten oikeusperiaatteiden vastainen asiantila.

Harrastamisen jatkumisen osoittaminen

Esityksessä veloitetaan lyhyen ampuma-aseen sekä myös puoliautomaattiaseen omistajaa toimittamaan todistus harrastuksen jatkumisesta viranomaisille 5 vuoden välein. Itse direktiivi ei vaadi tätä, vaan direktiivi edellyttää että lupa peruutetaan, mikäli jokin luvan myöntämisen edellytyksistä ei enää täyty. Lupahallinnon tarpeettoman kuormituksen välttämiseksi ehdotamme, että luvanhaltija on veloitetaan ilmoittamaan viranomaisille ampuma-aseen käyttötarpeen päättyessä pysyvästi. Tämä, yhdistettynä tietojärjestelmään sekä rekistereiden ristiinajoon, mikä

myös ”jatkuvan tarkkailun periaatteena” tunnetaan täyttää kustannustehokkaasti asedirektiivin asettaman vaatimustason.

Ampuma-aseiden kategorisointi

On erittäin tervetullutta, että lakiehdotus sisälsi ehdotuksen pitkän ja lyhyen aseiden määrittelyn yhdenmukaistamisesta EU-direktiivin kanssa. Määrittely sisältää kuitenkin ongelmalliset määrittelyt ”kahdella kädellä olkapäätä vasten tuettavaksi taikka muutoin kahden käden otteella ammuttavaksi suunniteltu ja valmistettu ampuma-ase” sekä ”yhden käden otteella ammuttavaksi suunniteltua”. Mielestämme kategorisointia voisi yksinkertaistaa entisestään siten, että alle 300 mm piipulla varustettu tai 600 mm kokonaispituudeltaan oleva ase määriteltäisiin lyhyeksi käsiaseeksi ja sitä kohdeltaisiin direktiivin näkökulmasta B1 (pistooli) aseena kuten eräissä muissa EU-maissa tehdään - oli aseessa perä tai ei. Tämä suuresti yksinkertaistaisi ja selventäisi ampuma-aseiden luokittelua ja mahdollistaisi direktiivin A8 luokan sivuuttamisen kokonaan ja siten erityiskäyttäjryhmien huomioimisen:

Ampuma-aseiden erityiskäyttäjryhmien huomioiminen

Lakiehdotus sallii §9 kohdan 6 ampuma-aseet vain asekeräilijöille ja heille, joiden ammatti tai työtehtävät sitä edellyttävät. Esimerkiksi lääketieteellisistä (vammat yms) tai muista erittäin pakottavista syistä tulisi lupia myöntää myös näihin ampuma-aseisiin tarkoin harkituissa yksittäistapauksissa. Tämä on mahdollista direktiivin artiklan 6 kohdan 2 [1] nojalla tai soveltamalla edellisessä kohdassa esitettyä aseiden kategorisoinnin yksinkertaistamista.

[1] Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat kriittisen infrastruktuurin, kauppamerenkulun, arvokuljetusten ja arkaluonteisten kohteiden turvallisuuden suojelemiseksi sekä kansalliseen puolustukseen, koulutukseen, kulttuuriin, tutkimukseen ja historiaan liittyvissä tarkoituksissa ja rajoittamatta 1 kohdan soveltamista myöntää poikkeuksellisesti ja asianmukaisesti perustellulla tavalla yksittäistapauksissa lupia A luokkaan kuuluville ampuma-aseille, olennaisille osille ja ampumatarvikkeille, jos yleinen turvallisuus ja yleinen järjestys eivät vaarannu.

Firearms United jäsenjärjestöihin kuuluu Euroopan Unionin alueella yli 14 miljoonaa ammunnan harrastajaa, metsästäjää, asekeräilijää, kilpa-ampujaa ja reserviläistä.

Terveisin,
Mikko Pesonen
Firearms United Finland
finland@firearms-united.com